

[Olf Pedersen.]

tilsagn om positivt at ville støtte regeringens forslag om øget hugst i statsskovene, og at vi fra vor side også ville gå ind for ophævelse af maksimalprisen. Det ærede medlem hr. Elgaard mente, at det var helt meningsløst nu at omtale dette, da det jo var sket altsammen. Jeg gør det ærede medlem opmærksom på, at der her i rigsdagen den 15. marts, altså for kun et par dage siden, er fremsat et forslag fra den højtærede landbrugsminister om alle disse spørgsmål. Det må det ærede medlem åbenbart ikke være klar over.

Må jeg så iøvrigt sige om disse lovforslag, der i høj grad griber ind i hinanden, at der er nogle af dem, som antagelig helt må opgives, andre, som totalt må laves om, og nogle, der kan være en lille smule mening i. Jeg vil imidlertid gøre opmærksom på — og det tror jeg at de ærede medlemmer bør være helt klar over —, at tilsammen indebærer de foreliggende forslag jo ikke nogen særlig stor begrænsning. Det drejer sig om en begrænsning i købekraften på ca. 50 mill. kr., og det samlede konsum her i landet er ca. 18 milliarder. Det vil sige, at det drejer sig om en begrænsning i købekraften på 3 pro mille, tre tusindedele af den eksisterende købekraft. Jeg kan godt tilføje, at den begrænsning i købekraften, som har fundet sted ganske naturligt og uden nogen lovgivning, drejer sig om et langt, langt større beløb.

Talen om, at det er disse love, der skal redde landet, og al den slags giver jeg ikke meget for, det er jo ganske forkert. Og påstanden om, at det skal være nødvendigt at gennemføre denne række lovforslag for folkestyrets skyld, er også helt ved siden af.

Jeg tillod mig i går at redegøre for vort lands økonomiske stilling. Jeg fastslog, at den tale, danske ministre har rejst landet rundt med, er ganske urigtig. Jeg vil gerne have fastslået, at der er ingen af de højtærede ministre, som har bestridt, at den fremstilling, jeg har givet af vort lands økonomiske stilling, er rigtig, en fremstilling, der jo også er i fuld overensstemmelse med de oplysninger, der er givet af statistisk departement. Jeg synes ærligt talt, at når de højtærede ministre har rejst rundt og givet det danske folk ganske forkert besked, kunne der være nogen mening i, at ministrene her gjorde det danske folk en undskyldning, fordi man har forsøgt at vildlede det.

Jeg er meget overrasket over, at den højtærede finansminister stadig går og famler

med en omsætningsskat. Men jeg har lagt mærke til, at når man nævner ordet skat, så lyser øjnene på den højtærede finansminister, ganske som når man for en drøner nævner ordet brændevin.

Det ærede medlem hr. H. C. Hansen talte om grundskyld, og det har det ærede medlem gjort her i tinget ved adskillige lejligheder i den sidste tid. Det ærede medlem har givet udtryk for velvilje, men hver gang der har været tale om at skride til handling, forekommer det mig, at det ærede medlem er vejet til side. Det ærede medlem anser antagelig ikke løsningen af jordspørgsmålet for så betydningsfuld, som vi andre gør det, men alligevel forekom det mig lidt mærkeligt, at det ærede medlem har villet foretrække omsætningsskat fremfor grundskyld. Det var nemlig sådan, at under forhandlingerne i statsministeriet afviste socialdemokratiet sammen med det radikale venstre og det konservative folkeparti vort forslag om en grundskyld til inddragning af de værdistigninger, der er opstået som følge af devalueringen. I stedet for foreslog socialdemokratiet øget priskontrol og øget importregulering. Da vi altså har set, at socialdemokratiet efter at have afvist grundskyld foreslog regeringen, at man i stedet for skulle have omsætningsskat, synes jeg nok, at det ærede medlem skal tale småt om sin kærlighed til grundskyld. Man gik til regeringen og friede til den for at få omsætningsskat, der er omvendt progressiv, en omsætningsskat, som skulle holdes udenfor pristallet, og som måske er den mest arbejderfjendske skat, som nogensinde har været foreslået. Jeg kan kun udtale min tilfredshed over, at resultatet blev, at socialdemokratiet fik en kurv efter dette frieri til regeringspartierne.

Rager: Til to af de mange lovforslag, der er til behandling, har jeg nogle bemærkninger at gøre vedrørende enkeltheder. Det ene spørgsmål angår statsbanernes takster.

Det har egentlig været mig en skuffelse efter det spørgsmål, jeg for nogle dage siden rettede til den højtærede minister for offentlige arbejder om bybanetaksterne, at der ikke i det lovforslag, der nu er blevet fremsat om statsbanernes takster, også er kommet noget om bybanetaksterne. Jeg beklager, at man ikke har fundet lejlighed til at tage det ind ved den revision af loven, der nu finder sted.

Der er særlig et problem, som er aktuelt, og som gør, at jeg må røre ved sagen. Man